

Bruxelles, den 21. november 2016
(OR. en)

14663/16

**Interinstitutionel sag:
2016/0152 (COD)**

MI 739
TELECOM 245
DIGIT 137
CONSOM 288
IND 250
COMPET 605
ENT 214
POSTES 20
JUSTCIV 305
PI 139
CODEC 1698

NOTE

fra:	formandskabet
til:	Rådet
Tidl. dok. nr.:	9611/16 MI 396 TELECOM 104 DIGIT 60 CONSOM 130 IND 116 COMPET 339 ENT 102 POSTES 3 JUSTCIV 155 PI 64 CODEC 772 IA 31
Vedr.:	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om imødegåelse af ubegrundet geoblokering og andre former for forskelsbehandling på grundlag af kundernes nationalitet, bopæl eller hjemsted i det indre marked og om ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004 og direktiv 2009/22/EF - Generel indstilling

Vedlagt følger til delegationerne den kompromistekst, der skal forelægges for Rådet (konkurrenceevne) den 28. november 2016.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om imødegåelse af geoblokering og andre former for forskelsbehandling på grundlag af kunders nationalitet, bopæl eller hjemsted i det indre marked og om ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004 og direktiv 2009/22/EF

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –
under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,
under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,
efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,
under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹,
efter den almindelige lovgivningsprocedure, og
ud fra følgende betragtninger:

¹ EUT C [...] af [...], s. [...].

- (1) For at nå målet om et velfungerende indre marked, dvs. et område uden indre grænser og med fri bevægelighed for bl.a. varer og tjenesteydelser, er det ikke tilstrækkeligt blot at afskaffe statslige barrierer mellem medlemsstaterne. Afskaffelsen af statslige barrierer undergraves, hvis private parter indfører hindringer i strid med frihederne i det indre marked. Dette er tilfældet, når erhvervsaktører, der driver virksomhed i én medlemsstat, blokerer for eller begrænser adgangen til deres onlinegrænseflader, f.eks. websteder og apps, for kunder fra andre medlemsstater, som ønsker at indgå handelstransaktioner på tværs af grænserne (en praksis, der er kendt som "geografisk blokering" eller "geoblokering"). En anden form for begrænsning for kunder fra andre medlemsstater består i, at erhvervsaktører anvender andre generelle betingelser for disse kunders adgang til deres varer og tjenesteydelser, både online og offline. Der kan være objektive begrundelser for en sådan forskelsbehandling, men det sker også, at erhvervsaktører af rent forretningsmæssige grunde nægter forbrugere, der vil indgå handelstransaktioner på tværs af grænserne, adgang til deres varer eller tjenesteydelser eller anvender andre betingelser i den forbindelse.
- (2) På denne måde medvirker visse erhvervsaktører til en kunstig opsplitning af det indre marked langs indre grænser, der hindrer den frie bevægelighed for varer og tjenesteydelser og dermed begrænser kundernes rettigheder og forhindrer dem i at drage fordel af et større udvalg og de bedst mulige betingelser. En sådan forskelsbehandling er en vigtig faktor, der bidrager til det relativt lave antal grænseoverskridende handelstransaktioner inden for Unionen, herunder i sektoren for elektronisk handel, og derved forhindrer, at det indre markeds vækstpotentiale realiseres fuldt ud. Hvis det præciseres, i hvilke situationer forskelsbehandling af denne art ikke har nogen berettigelse, burde det skabe klarhed og retssikkerhed for alle parter i transaktioner på tværs af grænserne og sikre, at reglerne om forbud mod forskelsbehandling kan gennemføres og håndhæves effektivt i hele det indre marked.

- (3) I henhold til artikel 20 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF² skal medlemsstaterne sikre, at tjenesteydere etableret i Unionen ikke behandler modtagere af tjenesteydelser forskelligt på grundlag af deres nationalitet eller opholdssted. Denne bestemmelse har imidlertid ikke haft den fulde virkning i bekæmpelsen af forskelsbehandling og har ikke mindsket retsikkerheden tilstrækkeligt, navnlig fordi den giver mulighed for at tillade forskelsbehandling i begrundede tilfælde, hvilket har gjort det vanskeligt at håndhæve bestemmelsen i praksis. Desuden kan geoblokering og andre former for forskelsbehandling på grundlag af nationalitet, bopæl eller hjemsted også hidrøre fra erhvervsaktører, der er hjemmehørende i tredjelande, hvilket falder uden for det nævnte direktivs anvendelsesområde.
- (4) For at sikre et velfungerende indre marked er der behov for målrettede foranstaltninger, således som fastsat i denne forordning, i form af et klart, ensartet og effektivt sæt regler på en række udvalgte områder.
- (5) Denne forordning har til formål at forhindre forskelsbehandling på grundlag af kundernes nationalitet, bopæl eller hjemsted, herunder geoblokering, i forbindelse med grænseoverskridende handelstransaktioner mellem erhvervsaktører og deres kunder vedrørende salg af varer og levering af tjenesteydelser i Unionen. Den er rettet mod såvel direkte som indirekte forskelsbehandling og omfatter således også ubegrundet forskelsbehandling på grundlag af andre kriterier, der fører til samme resultat som anvendelsen af kriterier, der er direkte baseret på kundernes nationalitet, bopæl eller hjemsted. Sådanne andre kriterier kan bl.a. være kundens fysiske placering, f.eks. den IP-adresse, hvorfra en onlinegrænseflade tilgås, den adresse, der opgives med henblik på levering af varer, kundens valg af sprog eller den medlemsstat, hvor kundens betalingsinstrument er udstedt.

² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked (EUT L 376 af 27.12.2006, s. 36).

(5a) De rettigheder og forpligtelser, der er fastsat i denne forordning, bør ikke finde anvendelse i situationer, som er rent interne i en medlemsstat, dvs. situationer, hvor alle relevante elementer i transaktionen er begrænset til en enkelt medlemsstat, især kundens eller erhvervsaktørens nationalitet eller bopæl eller hjemsted, udførelsessted, betalingsmidler, der anvendes i transaktionen eller tilbuddet, samt anvendelsen af en onlinegrænseflade.

- (6) I betragtning af, at visse lovgivningsmæssige og administrative hindringer for erhvervsaktører er blevet fjernet i hele Unionen inden for bestemte sektorer som følge af gennemførelsen af direktiv 2006/123/EF, bør der, for så vidt angår det materielle anvendelsesområde, sikres sammenhæng mellem denne forordning og direktiv 2006/123/EF. Derfor bør bestemmelserne i nærværende forordning bl.a. finde anvendelse på ikkeaudiovisuelle elektronisk leverede ydelser, [...] idet der dog bør gælde en specifik undtagelse som fastsat i artikel 4, der efterfølgende bør evalueres som fastsat i artikel 9. Audiovisuelle tjenesteydelser, herunder tjenesteydelser, hvis [...] **hovedformål** er at give adgang til transmission af sportsbegivenheder, og som leveres på grundlag af eksklusive territoriale licenser, er ikke omfattet af denne forordnings anvendelsesområde. Adgang til finansielle detailtjenesteydelser, herunder betalingstjenester, bør derfor heller ikke være omfattet af forordningen, uanset bestemmelserne om forbud mod forskelsbehandling i forbindelse med betalinger.

- (7) Forskelsbehandling kan også forekomme i forbindelse med tjenesteydelser på transportområdet, navnlig ved salg af billetter til passagerbefordring. I denne henseende indeholder Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1008/2008³, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1177/2010⁴ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 181/2011⁵ imidlertid allerede forbud mod forskelsbehandling, der omfatter alle de former for forskelsbehandling, som nærværende forordning søger at afhjælpe. Det er desuden hensigten i nær fremtid at ændre Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1371/2007⁶ i samme øjemed. Derfor og for at sikre overensstemmelse med anvendelsesområdet for direktiv 2006/123/EF bør tjenesteydelser på transportområdet være udelukket fra anvendelsesområdet for denne forordning.

(7a) Denne forordning bør også omfatte salg af pakker af tjenesteydelser dvs. salg af en kombination af to eller flere forskellige tjenester eller en kombination af salg af varer og levering af en eller flere tjenesteydelser. Hvis en sådan pakke indeholder en eller flere tjenesteydelser, som i sig selv falder uden for denne forordnings anvendelsesområde, bør hovedformålet med en sådan pakke fastsættes med henblik på at afgøre, om en sådan pakke i sin helhed er omfattet af denne forordnings anvendelsesområde. Hvis erhvervsaktørerne ikke har de juridiske rettigheder til at levere en del af en sådan pakke uden for et bestemt område, bør de dog ikke være forpligtet til at levere en sådan pakke som en helhed over grænsen til den medlemsstat, hvor kunden er bosat, hvis det er nødvendigt for dem at indgå nye kontrakter eller ændre deres eksisterende aftaler med tredjeparter. Samtidig bør de dele af en sådan pakke, der uden ekstra omkostninger for erhvervsaktøren kan leveres over grænsen til den medlemsstat, hvor kunden er bosat, leveres.

³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1008/2008 af 24. september 2008 om fælles regler for driften af lufttrafiktjenester i Fællesskabet (EUT L 293 af 31.10.2008, s. 3).

⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1177/2010 af 24. november 2010 om passagerers rettigheder ved sørejser og rejser på indre vandveje og om ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004 (EUT L 334 af 17.12.2010, s. 1).

⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 181/2011 af 16. februar 2011 om buspassagerers rettigheder og om ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004 (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 1).

⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1371/2007 af 23. oktober 2007 om jernbanepassagerers rettigheder og forpligtelser (EUT L 315 af 3.12.2007, s. 14).

- (8) Denne forordning bør ikke berøre de regler, der finder anvendelse på beskatningsområdet, da traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) indeholder et særligt grundlag for foranstaltninger på EU-plan for så vidt angår skatteanliggender.
- (9) I henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 593/2008⁷ må lovvalget i forbindelse med aftaler mellem en forbruger og en erhvervsdrivende, der udøver sin erhvervsmæssige virksomhed i det land, hvor forbrugeren har sit sædvanlige opholdssted, eller på en hvilken som helst måde retter sådan virksomhed mod dette land eller mod flere lande, inklusive dette land, ikke medføre, at forbrugeren berøves den beskyttelse, der tilkommer ham i medfør af bestemmelser, som ikke kan fraviges ved aftale i henhold til loven i det land, hvor forbrugeren har sit sædvanlige opholdssted. I henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012⁸ kan en forbruger i spørgsmål vedrørende en aftale mellem en forbruger og en erhvervsdrivende, der udøver erhvervsmæssig virksomhed i den medlemsstat, på hvis område forbrugeren har bopæl, eller på en hvilken som helst måde retter sådan virksomhed mod denne medlemsstat eller mod flere stater inklusive denne medlemsstat, anlægge sag mod den anden part ved retterne i den medlemsstat, på hvis område han har bopæl, og sager mod forbrugeren kan kun anlægges ved disse retter.

⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 593/2008 af 17. juni 2008 om lovvalsregler for kontraktlige forpligtelser (Rom I) (EUT L 177 af 4.7.2008, s. 6).

⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EUT L 351 af 20.12.2012, s. 1).

- (10) Nærværende forordning bør **ikke berøre** EU-retsakter vedrørende retligt samarbejde i civilsager, navnlig bestemmelserne om lovvalgsregler for kontraktlige forpligtelser og om **retternes** kompetence, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 593/2008⁹ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012¹⁰ [...]. Navnlig bør den omstændighed, at en erhvervsaktør [...] **overholder** bestemmelserne i nærværende forordning, ikke [...] fortolkes således, at vedkommende retter sin virksomhed mod forbrugerens medlemsstat **som omhandlet i artikel 6, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 593/2008 og artikel 17, stk. 1, litra c), i forordning (EU) nr. 1215/2012. Den omstændighed alene, at erhvervsaktøren ikke blokerer eller begrænser adgangen til vedkommendes onlinegrænseflade for kunder fra en anden medlemsstat eller ikke anvender forskellige generelle betingelser for adgang i de tilfælde, der er fastsat i denne forordning, eller ikke anvender forskellige betingelser for betalingstransaktioner inden for rammerne af de betalingsmidler, som vedkommende accepterer, bør derfor ikke i sig selv betragtes som, at erhvervsaktøren retter sin virksomhed mod forbrugerens medlemsstat ved bestemmelsen af lovvalg og kompetence.**

⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 593/2008 af 17. juni 2008 om lovvalgsregler for kontraktlige forpligtelser (Rom I) (EUT L 177 af 4.7.2008, s. 6).

¹⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EUT L 351 af 20.12.2012, s. 1).

- (11) Den forskelsbehandling, der søges forebygget med denne forordning, sker typisk i kraft af generelle vilkår, betingelser og andre oplysninger, der fastsættes og anvendes af eller på vegne af den pågældende erhvervsaktør, som en forudsætning for at få adgang til de pågældende varer eller tjenesteydelser, og som stilles til rådighed for den brede offentlighed. Sådanne generelle betingelser for adgang omfatter bl.a. priser og betalings- og leveringsbetingelser. De kan stilles til rådighed for den brede offentlighed af eller på vegne af erhvervsaktøren på forskellig vis, f.eks. via oplysninger, der offentliggøres i reklamer, på websteder eller i prækontraktuelle eller kontraktlige dokumenter. Disse betingelser gælder i mangel af en individuelt forhandlet aftale om det modsatte, der er indgået direkte mellem erhvervsaktøren og kunden. Vilkår og betingelser, der forhandles individuelt mellem erhvervsaktøren og kunden, bør ikke i forbindelse med anvendelsen af denne forordning betragtes som generelle betingelser for adgang.
- (12) **Ved køb af varer eller tjenesteydelser er forbrugere og virksomheder, navnlig mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder, som slutbrugere ofte i samme situation i henhold til de generelle betingelser for adgang.** Både forbrugere og virksomheder bør **derfor** beskyttes mod forskelsbehandling på grundlag af deres nationalitet, bopæl eller hjemsted, når de optræder som kunder i denne forordnings forstand. Denne beskyttelse bør dog ikke gælde for kunder, der køber en vare eller tjenesteydelse med henblik på **senere** videresalg, **omdannelse, forarbejdning eller leje**, fordi det ville påvirke de alment udbredte distributionsordninger mellem virksomhederne i forbindelse med business-to-business-transaktioner, **som ofte forhandles bilateralt og er direkte knyttet til de kommercielle strategier i foregående eller efterfølgende led**, såsom selektiv distribution og eneforhandling, som generelt tillader fabrikanter at vælge deres forhandlere, forudsat at de overholder konkurrencereglerne.

- (13) Virkningerne for forbrugerne og på det indre marked af forskelsbehandling i forbindelse med handelstransaktioner vedrørende salg af varer eller levering af tjenesteydelser i Unionen er de samme, uanset om en erhvervsaktør er etableret i en medlemsstat eller i et tredjeland. Derfor og med henblik på at sikre, at konkurrerende erhvervsaktører er underlagt samme krav i denne henseende, bør foranstaltningerne i denne forordning gælde lige for alle erhvervsaktører, der driver virksomhed i Unionen.
- (14) For at give kunderne nemmere adgang til oplysninger om salg af varer og levering af tjenesteydelser på det indre marked og for at øge gennemsigtigheden, herunder vedrørende priser, bør erhvervsaktører ikke gennem brug af tekniske foranstaltninger eller på anden måde forhindre kunder i at få fuld og lige adgang til onlinegrænseflader på grundlag af kundernes nationalitet, bopæl eller hjemsted. Sådanne teknologiske foranstaltninger kan bl.a. omfatte teknologi, der anvendes til at fastslå kundens fysiske placering, f.eks. sporing heraf ved hjælp af IP-adressen **eller** [...] koordinater indhentet via et globalt satellitnavigationssystem [...]. Dette forbud mod forskelsbehandling for så vidt angår adgang til onlinegrænseflader bør dog ikke fortolkes som en forpligtelse for erhvervsaktøren til at indgå i handelstransaktioner med kunder.
- (15) Visse erhvervsaktører driver forskellige udgaver af deres onlinegrænseflader, der er rettet mod kunder fra forskellige medlemsstater. Selv om dette fortsat bør være muligt, bør det ikke være tilladt at omdirigere en kunde fra en udgave af onlinegrænsefladen til en anden version uden kundens udtrykkelige samtykke. **Erhvervsaktører bør ikke være forpligtet til at anmode om kundens udtrykkelige samtykke, hver gang samme kunde besøger samme onlinegrænseflade. Når kunden har givet sit udtrykkelige samtykke, bør det anses som gyldigt, hver gang samme kunde besøger samme onlinegrænseflade.** Alle udgaver af onlinegrænsefladen bør forblive let tilgængelige for kunden til enhver tid.

- (16) I visse tilfælde kan blokering, begrænsning af adgang eller omdirigering uden kundens samtykke til en alternativ udgave af onlinegrænsefladen på grundlag af kundens nationalitet, bopæl eller hjemsted være nødvendig for at sikre overholdelse af et **specifikt** krav i EU-retten eller i medlemsstaternes lovgivning i overensstemmelse med EU-retten, **som erhvervsaktøren er underlagt som følge af sin virksomhedsdrift i den pågældende medlemsstat**. Der kan således være love, der begrænser kundernes adgang til visse varer eller tjenesteydelser i visse medlemsstater, f.eks. ved at forbyde visning af bestemte former for indhold. Erhvervsaktører bør ikke forhindres i at overholde sådanne lovkrav og bør derfor have mulighed for at blokere for eller begrænse adgangen eller omdirigere bestemte kunder eller kunder i bestemte områder til en anden onlinegrænseflade, når det er nødvendigt af den nævnte grund. **Endvidere bør anvendelsen af denne forordning ikke være til hinder for, at medlemsstaterne anvender deres grundlæggende regler og principper for pressefrihed og ytringsfrihed.**
- (17) I en række bestemte situationer kan forskelsbehandling af kunder gennem anvendelse af generelle betingelser for adgang, herunder direkte afslag på at sælge varer eller levere tjenesteydelser, på grundlag af kundernes nationalitet, bopæl eller hjemsted, ikke begrundes ud fra objektive hensyn. I disse situationer bør enhver sådan forskelsbehandling forbydes, og kunderne bør således have ret til, på de særlige betingelser, der er fastsat i denne forordning, at indgå i handelstransaktioner på samme vilkår som lokale kunder og have fuld og lige adgang til alle de forskellige varer og tjenesteydelser, der tilbydes, uanset deres nationalitet, bopæl eller hjemsted. Erhvervsaktørerne bør derfor træffe foranstaltninger til at overholde dette forbud mod forskelsbehandling, hvis de pågældende kunder ellers ville være afskåret fra en sådan fuld og lige adgang. [...]

(18) Den første situation, hvor forskelsbehandling ikke er begrundet, er, når erhvervsaktøren sælger varer, og **varerne leveres til en medlemsstat, som erhvervsaktøren tilbyder levering til i sine generelle betingelser for adgang, eller afhentes på et sted, der er aftalt mellem erhvervsaktøren og kunden i en medlemsstat, hvor erhvervsaktøren tilbyder en sådan mulighed i sine generelle betingelser for adgang** [...]. I denne situation skal kunden kunne købe varerne på nøjagtig samme betingelser, herunder pris- og leveringsbetingelser, som tilsvarende kunder, der har bopæl i den medlemsstat, **hvor varerne leveres, eller hvor varerne afhentes** [...]. Det kan betyde, at en udenlandsk kunde er nødt til at afhente varen i den pågældende medlemsstat eller i en anden medlemsstat, som erhvervsaktøren leverer til. I denne situation behøver erhvervsaktøren ikke at lade sig momsregistrere i den medlemsstat, hvor kunden er bosat, eller varetage levering af varer over grænsen.

(19) Den anden situation er, når erhvervsaktøren udbyder andre elektronisk leverede ydelser end dem, hvis vigtigste funktion er at give adgang til [...] **eller** mulighed for brug af ophavsretligt beskyttede værker eller andre beskyttede frembringelser, såsom cloud-tjenester, datalagring, webhosting og firewalls, **eller salg af ophavsretligt beskyttede værker eller andre beskyttede frembringelser i ikkefysisk form, såsom e-bøger, onlinemusik og audiovisuelt indhold**. I dette tilfælde kræves der ikke nogen fysisk levering, da ydelserne leveres elektronisk. Erhvervsaktøren kan angive og betale moms på en forenklet måde i overensstemmelse med de bestemmelser om mini-one-stop-shoppen for moms (MOSS), der er fastsat i Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 282/2011¹¹.

¹¹ Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 282/2011 af 15. marts 2011 om foranstaltninger til gennemførelse af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 77 af 23.3.2011, s. 1).

- (20) Endelig bør det heller ikke anses for begrundet at anvende forskellige generelle betingelser for adgang afhængigt af kundernes nationalitet, bopæl eller hjemsted i situationer, hvor erhvervsaktøren leverer tjenesteydelser, og disse tjenester modtages af kunden på [...]et **fysisk sted såsom erhvervsaktørens lokaler eller et andet specifikt sted, hvor erhvervsaktøren tilbyder levering af sine ydelser [...] inden for den medlemsstats område, hvor erhvervsaktøren driver virksomhed.** Disse situationer omfatter levering af tjenesteydelser, **som er forskellige fra elektronisk leverede ydelser,** såsom hotelophold, sportsbegivenheder, biludlejning og billetter til musikfestivaler eller forlystelsesparker. I sådanne situationer behøver erhvervsaktøren ikke at lade sig momsregistrere i en anden medlemsstat eller varetage levering af varer over grænsen.
- (21) I alle disse situationer gælder det i kraft af bestemmelserne om lovvalgsregler for kontraktlige forpligtelser og om retternes kompetence som fastsat i forordning (EF) nr. 593/2008 og forordning (EU) nr. 1215/2012, at når en erhvervsaktør ikke udøver sin virksomhed i den medlemsstat, hvor forbrugeren er bosat, eller ikke retter sin virksomhed mod denne medlemsstat, eller når kunden ikke er en forbruger, påfører overholdelse af denne forordning ikke erhvervsaktøren yderligere omkostninger, der har at gøre med retternes kompetence eller forskelle i lovvalg. Hvis derimod en erhvervsaktør udøver sin virksomhed i forbrugerens medlemsstat eller retter sin virksomhed mod denne, har erhvervsaktøren tilkendegivet at have til hensigt at etablere forretningsforbindelser med forbrugere i denne medlemsstat og har således været i stand til at tage højde for sådanne omkostninger.

(21a) Det forbud mod at forskelsbehandle kunder, der finder anvendelse i de nævnte situationer i henhold til denne forordning, bør ikke forstås som værende til hinder for, at erhvervsaktører kan tilbyde varer eller tjenesteydelser i forskellige medlemsstater eller til bestemte kundegrupper med målrettede tilbud og forskellige vilkår og betingelser, herunder gennem oprettelse af landespecifikke onlinegrænseflader, så længe erhvervsaktørerne ikke forskelsbehandler deres kunder, uanset deres nationalitet, bopæl eller hjemsted, når en kunde ønsker at drage fordel af sådanne tilbud og vilkår og betingelser. Forbuddet bør heller ikke forstås som værende til hinder for erhvervsaktørernes frihed til uden forskelsbehandling at tilbyde forskellige betingelser, herunder forskellige priser på forskellige salgssteder såsom butikker og websteder, eller kun give adgang til bestemte tilbud i et bestemt område i en medlemsstat.

(21b) Endvidere bør forbuddet ikke forstås som værende til hinder for anvendelsen af en territorial eller anden begrænsning af kundeassistance efter salg eller eftersalgsservice, som erhvervsaktøren tilbyder kunden. Det bør heller ikke forstås således, at det indebærer en forpligtelse til at dække eventuelle ekstra omkostninger til porto og forsendelse ud over det kontraktligt aftalte leveringssted, hvor forbrugeren afhentede varen, hvor erhvervsaktøren i henhold til direktiv 1999/44/EF skal sørge for en gratis reparation eller omlevering af en mangelfuld vare eller, hvor erhvervsaktøren skal bære omkostningerne ved tilbagelevering af en sådan vare efter forbrugers udøvelse af sin fortrydelsesret i henhold til direktiv 2011/83/EU. Denne forordning bør derfor ikke forstås således, at der fastsættes en forpligtelse til at levere varer på tværs af grænserne til en anden medlemsstat, hvor erhvervsaktøren ellers ikke ville give mulighed for en sådan levering til kunderne, og heller ikke en forpligtelse til at acceptere tilbagetagelse af varer i en anden medlemsstat eller afholde yderligere omkostninger i denne forbindelse, hvis erhvervsaktøren ellers ikke ville være underlagt en sådan forpligtelse.

- (22) Erhvervsaktører, der er omfattet af særordningen i afsnit XII, kapitel 1, i Rådets direktiv 2006/112/EF, er ikke forpligtet til at betale moms **i den medlemsstat, hvor de har hjemsted.** Når disse erhvervsaktører udbyder elektronisk leverede ydelser, vil forbuddet mod at anvende forskellige generelle betingelser for adgang afhængigt af kundernes nationalitet, bopæl eller hjemsted indebære, at de skal lade sig momsregistrere og afregne moms i andre medlemsstater; dette kan medføre yderligere omkostninger, der vil udgøre en uforholdsmæssig stor byrde i betragtning af de pågældende virksomheders størrelse og art. Derfor bør forbuddet ikke gælde for disse erhvervsaktører, så længe ovennævnte ordning finder anvendelse.
- (23) I alle de ovennævnte situationer kan det forekomme, at erhvervsaktører om følge af et specifikt forbud eller krav, der er fastsat i EU-retten eller medlemsstaternes lovgivning i overensstemmelse med EU-retten, forhindres i at sælge varer eller levere tjenesteydelser til bestemte kunder eller til kunder i bestemte områder af årsager, der har at gøre med kundernes nationalitet, bopæl eller hjemsted. Medlemsstaternes love kan også i overensstemmelse med EU-retten kræve, at erhvervsaktørerne overholder visse regler om prisfastsættelse for bøger. Erhvervsaktørerne bør ikke forhindres i at overholde en sådan lovgivning.

- (24) I henhold til EU-retten kan erhvervsaktører i princippet frit afgøre, hvilke betalingsmidler [...], de vil acceptere. **I overensstemmelse med bestemmelserne i forordning (EU) nr. 2015/751 og direktiv (EU) 2015/2366 er forretningsdrivende, som accepterer kortbaserede betalingsinstrumenter af et bestemt mærke og i en bestemt kategori, ikke forpligtet til at acceptere kortbaserede betalingsinstrumenter af samme kategori, men af et andet mærke. På samme måde er forretningsdrivende, som accepterer debetkort af et givet mærke, ikke forpligtet til at acceptere kreditkort af dette mærke eller, hvis de accepterer forbrugerkreditkort af et givet mærke, til også at acceptere firmakreditkort af samme mærke. En erhvervsaktør, som accepterer kreditoverførsler eller direkte debiteringer, er heller ikke forpligtet til at acceptere betalingen, hvis dette kræver indgåelse af en ny eller ændret kontrakt med en betalingstjenesteudbyder.** Når først dette valg er truffet, er der imidlertid [...] ingen begrundelse for at forskelsbehandle kunder i Unionen ved at afvise bestemte handelstransaktioner eller ved på anden måde at anvende forskellige betingelser for betaling for disse transaktioner afhængigt af kundernes nationalitet, bopæl eller hjemsted. I denne særlige sammenhæng bør en sådan ubegrundet forskelsbehandling, der har at gøre med det sted i Unionen, hvor betalingskontoen er placeret, hvor betalingstjenesteudbyderen er hjemmehørende, eller hvor betalingsinstrumentet er udstedt, også udtrykkeligt forbydes. Der erindres endvidere om, at forordning (EU) nr. 260/2012 allerede forbyder alle betalingsmodtagere, herunder erhvervsaktører, at kræve, at bankkonti er placeret i en bestemt medlemsstat, for at en betaling i euro kan accepteres. **Erhvervsaktøren bør have mulighed for at opkræve gebyrer for brug af et betalingsinstrument. Denne ret er imidlertid underlagt restriktionerne i artikel 62, stk. 5, i direktiv (EU) 2015/2366.**

- (25) Ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/2366/EU¹² er der indført strenge sikkerhedskrav til initiering og behandling af elektroniske betalinger, og dette har mindsket risikoen for svig i forbindelse med alle nye og mere traditionelle betalingsmidler, især onlinebetalinger. Betalingstjenesteudbydere er forpligtede til at anvende såkaldt stærk kundeautentifikation, en autentifikationsproces, hvorved identiteten af brugeren af en betalingstjeneste eller af betalingstransaktionen valideres. I forbindelse med fjernbetalingstransaktioner, f.eks. onlinebetalinger, er sikkerhedskravene endnu mere vidtgående, idet der kræves en dynamisk forbindelse til transaktionsbeløbet og betalingsmodtagerens konto for yderligere at beskytte brugeren ved at minimere risikoen i tilfælde af fejl eller svigagtige angreb. Som følge af disse bestemmelser er risikoen for betalingssvig den samme for både indenlandske og grænseoverskridende køb og bør ikke bruges som en begrundelse for at afvise eller forskelsbehandle handelstransaktioner inden for Unionen. **I de situationer, hvor der ikke er andre midler til rådighed for erhvervsaktøren for at mindske risikoen for kundernes misligholdelse, herunder navnlig vanskeligheder med at vurdere kundens kreditværdighed, bør erhvervsaktørerne have mulighed for at tilbageholde varerne eller tjenesteydelsen, indtil de modtager en bekræftelse på, at betalingstransaktionen er korrekt initieret. Forskelsbehandling kan imidlertid kun baseres på objektive og velbegrundede årsager.**

¹² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked, og om ændring af direktiv 2002/65/EF, 2009/110/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 og om ophævelse af direktiv 2007/64/EF (EUT L 337 af 23.12.2015, s. 35-127).

- (26) Denne forordning bør ikke berøre anvendelsen af konkurrencereglerne, særlig artikel 101 og 102 i TEUF. Aftaler, der forpligter erhvervsaktører til ikke at indgå i passivt salg som omhandlet i Kommissionens forordning (EU) nr. 330/2010^[1] til bestemte kunder eller til kunder i bestemte områder anses generelt for at være konkurrencebegrænsende og kan normalt ikke undtages fra forbuddet i artikel 101, stk. 1, i TEUF. **I særlige tilfælde kan disse aftaler dog anses for at være i overensstemmelse med artikel 101. I sådanne velbegrundede tilfælde handler erhvervsaktører ikke i strid med denne forordning, når de ikke indgår i passivt salg. Anvendelsen af denne forordning bør ikke berøre disse aftaler.** Denne forordning og navnlig dens bestemmelser om adgang til varer og tjenesteydelser bør **heller**[...] ikke berøre aftaler, der begrænser aktivt salg som omhandlet i forordning (EU) nr. 330/2010.
- (27) Medlemsstaterne bør udpege et eller flere organer til at varetage ansvaret for at træffe effektive foranstaltninger til at [...] sikre, at bestemmelserne i denne forordning overholdes. **Disse organer, som kan omfatte domstole eller administrative myndigheder, bør have de fornødne beføjelser til at pålægge erhvervsaktøren at overholde denne forordning.** Medlemsstaterne bør også sikre, at der i tilfælde af overtrædelse af denne forordning kan **træffes** [...] **foranstaltninger over for** erhvervsaktører, der er effektive, står i rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning.

^[1] Kommissionens forordning (EU) nr. 330/2010 af 20. april 2010 om anvendelse af artikel 101, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på kategorier af vertikale aftaler og samordnet praksis (EUT L 102 af 23.4.2010, s. 1).

- (28) De ansvarlige myndigheder bør bistå forbrugerne ved at medvirke til at bilægge tvister med erhvervsaktører, der opstår som følge af anvendelsen af denne forordning [...].
- (29) Denne forordning bør jævnligt evalueres med henblik på, om nødvendigt, at foreslå ændringer. I forbindelse med den første evaluering skal det navnlig vurderes, om forbuddet i artikel 4, stk. 1, litra b), også bør gælde for elektronisk leverede ydelser, hvis vigtigste funktion er at give adgang til [...] **eller** mulighed for brug af ophavsretligt beskyttede værker eller andre beskyttede frembringelser **eller salg af ophavsretligt beskyttede værker og andre beskyttede frembringelser i ikkefysisk form,** forudsat at erhvervsaktøren har de nødvendige rettigheder i de relevante områder.
- (30) Med henblik på at lette en effektiv håndhævelse af reglerne i denne forordning bør de mekanismer til at sikre det grænseoverskridende samarbejde mellem de kompetente myndigheder, der er fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004¹³, også være til rådighed i forbindelse med nærværende regler. Da forordning (EF) nr. 2006/2004 kun finder anvendelse i forbindelse med lovgivning, der beskytter forbrugernes interesser, bør disse mekanismer kun være til rådighed, når kunden er en forbruger. Forordning (EF) nr. 2006/2004 bør derfor ændres.
- (31) For at søgsmål med påstand om forbud, der tager sigte på beskyttelse af forbrugernes kollektive interesser for så vidt angår handlinger, der er i strid med denne forordning, kan anlægges i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/22/EF¹⁴, bør dette direktiv også ændres for at medtage en henvisning til nærværende forordning i direktivets bilag I.

¹³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 af 27. oktober 2004 om samarbejde mellem nationale myndigheder med ansvar for håndhævelse af lovgivning om forbrugerbeskyttelse ("forordningen om forbrugerbeskyttelsessamarbejde") (EUT L 364 af 9.12.2004, s. 1).

¹⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/22/EF af 23. april 2009 om søgsmål med påstand om forbud på området beskyttelse af forbrugernes interesser, EUT L 110 af 1.5.2009, s. 30.

- (32) Erhvervsaktører, offentlige myndigheder og andre interesserede parter bør have tilstrækkelig tid til at indrette sig efter og sikre overholdelse af bestemmelserne i denne forordning. I lyset af de særlige kendetegn ved andre elektronisk leverede ydelser end dem, hvis vigtigste funktion er at give adgang til og mulighed for brug af ophavsretligt beskyttede værker eller andre beskyttede frembringelser, bør forbuddet i artikel 4, stk. 1, litra b), først anvendes fra en senere dato, for så vidt angår levering af disse tjenester.
- (33) For at nå målsætningen om effektivt at modvirke direkte og indirekte diskrimination på grundlag af kundernes nationalitet, bopæl eller hjemsted bør der vedtages en forordning, der finder direkte anvendelse i alle medlemsstater. Dette er nødvendigt for at sikre, at reglerne om ikkeforskelsbehandling anvendes ensartet i hele Unionen, og at de træder i kraft samtidig. Kun en forordning sikrer den grad af klarhed, ensartethed og retssikkerhed, som er nødvendig for, at kunderne kan drage fuld fordel af disse regler.
- (34) Målet for denne forordning, nemlig at forhindre direkte og indirekte forskelsbehandling på grundlag af kundernes nationalitet, bopæl eller hjemsted, herunder geoblokering, i handelstransaktioner med erhvervsaktører i Unionen, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne som følge af problemets grænseoverskridende karakter og manglende klarhed i de eksisterende retlige rammer, men kan på grund af dets omfang og potentielle virkning på handelen i det indre marked, bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

- (35) I denne forordning overholdes de grundlæggende rettigheder og de principper, som Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder anerkender. Denne forordning tilstræber navnlig at sikre fuld overholdelse af charterets artikel 16 og 17 —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Formål og anvendelsesområde

1. Denne forordning **har til formål** at bidrage til et velfungerende indre marked ved at forhindre **ubegrundet** forskelsbehandling, der direkte eller indirekte er baseret på kundernes nationalitet, bopæl eller hjemsted, **og ved at definere de situationer, hvor forskelsbehandling ikke kan begrundes i henhold til artikel 20, stk. 2, i direktiv 2006/123/EF.**
2. Denne forordning [...] **finder ikke anvendelse** i [...] **rent interne** situationer, **hvor alle relevante elementer i transaktionen er begrænset til en enkelt medlemsstat.**

[...]

[...]

[...]

3. Denne forordning gælder ikke for de former for virksomhed, der er omhandlet i artikel 2, stk. 2, i direktiv 2006/123/EF.
4. Denne forordning berører ikke de regler, der finder anvendelse på beskatningsområdet.
- 4a. Denne forordning berører ikke de regler, der finder anvendelse på ophavsretsområdet og beslægtede rettigheder, navnlig de regler, der er fastsat i direktiv 2001/29/EF.**
5. Denne forordning **berører ikke EU-lovgivningen** om civilretligt samarbejde. En erhvervsaktørs overholdelse af denne forordning skal ikke fortolkes således, at vedkommende retter sin virksomhed mod den medlemsstat, hvor forbrugeren har sit sædvanlige opholdssted eller sin bopæl som omhandlet i artikel 6, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 593/2008 og artikel 17, stk. 1, litra c), i forordning (EU) nr. 1215/2012. **I særdeleshed gælder, at hvis en erhvervsaktør handler i overensstemmelse med artikel 3, 4 og 5 og ikke blokerer eller begrænser kundernes adgang til vedkommendes onlinegrænseflade, ikke omdirigerer kunder til en version af onlinegrænsefladen, der er forskellig fra den, som kunden først forsøgte at få adgang til, uanset deres nationalitet eller bopæl eller hjemsted, ikke anvender forskellige generelle betingelser for adgang, når vedkommende sælger varer eller leverer tjenesteydelser i de situationer, der er fastsat i nærværende forordning, eller når erhvervsaktøren accepterer betalingsinstrumenter, der er udstedt i en anden medlemsstat, uden forskelsbehandling, anses erhvervsaktøren alene af disse grunde ikke for at rette sin virksomhed mod den medlemsstat, hvor forbrugeren har sædvanlig bopæl eller hjemsted.**

6. [...] Artikel 20, stk. 2, i direktiv 2006/123/EF finder fortsat anvendelse, medmindre denne forordning fastsætter særlige forpligtelser for erhvervsaktører.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning gælder den definition af begrebet "elektronisk leverede ydelser", der er fastsat i artikel 7 i gennemførelsesforordning (EU) nr. 282/2011, den definition af begreberne "interbankgebyr", "kortbaseret betalingsinstrument", "betalingsvaremærke", der er fastsat i artikel 2, nr. 10), 20) og 30), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2015/751, og den definition af begreberne "betalingstransaktion", "betaler", "betalingstjenesteudbyder", "betalingskonto", "betalingsinstrument", "direkte debitering", "kreditoverførsel" og "stærk kundeautentifikation", der er fastsat i artikel 4, nr. 5), 8), 11), 12), 14), 23), 24) og 30), i direktiv (EU) 2015/2366.

I denne forordning forstås desuden ved:

- b) "forbruger": enhver fysisk person, der ikke handler som led i sit erhverv
- c) "kunde": enhver forbruger eller en virksomhed, som er statsborger i en medlemsstat eller har bopæl eller hjemsted i en medlemsstat, og som agter at købe eller køber en vare eller tjenesteydelse i Unionen, [...] udelukkende til slutanvendelse

- d) "generelle betingelser for adgang": alle de vilkår, betingelser og andre oplysninger, herunder **netto**salgspriser, der regulerer adgangen til varer eller tjenesteydelser, som en erhvervsaktør udbyder til salg, og fastsættes, anvendes og stilles til rådighed for den brede offentlighed af eller på vegne af erhvervsaktøren, og som gælder i mangel af en individuelt forhandlet aftale mellem erhvervsaktøren og kunden
- e) "vare": enhver løsøregenstand undtagen genstande, som sælges på tvangsauktion eller i øvrigt i henhold til lov [...]
- f) "onlinegrænseflade": enhver form for software, herunder et websted **eller en del af et websted** og applikationer, der drives af eller på vegne af en erhvervsaktør, og som har til formål at give kunderne adgang til erhvervsaktørens varer eller tjenesteydelser med henblik på en handelstransaktion vedrørende disse varer eller tjenesteydelser
- g) "tjenesteydelse": enhver selvstændig erhvervsvirksomhed, der normalt udføres mod betaling, jf. traktatens artikel 57
- h) "erhvervsaktør": enhver fysisk eller juridisk person, uanset om der er tale om offentligt eller privat ejerskab, der handler som led i sit erhverv, herunder via en anden person, der optræder i dennes navn eller på dennes vegne

Adgang til onlinegrænseflader

1. Erhvervsaktører må ikke gennem brug af tekniske foranstaltninger eller på anden måde blokere for eller begrænse kundernes adgang til deres onlinegrænseflade af årsager, der har at gøre med kundens nationalitet, bopæl eller hjemsted.
2. Erhvervsaktører må ikke af årsager, der har at gøre med kundens nationalitet, bopæl eller hjemsted, omdirigere kunder til en version af onlinegrænsefladen, der er forskellig fra den, som kunden [...] **først** forsøgte at få adgang til, i kraft af sin udformning, det sprog, der benyttes, eller andre særlige egenskaber, der målretter den mod kunder med en bestemt nationalitet eller et bestemt bopælssted eller hjemsted, medmindre kunden [...] **har givet** sit udtrykkelige samtykke før en sådan omdirigering.

I tilfælde af en sådan omdirigering med kundens udtrykkelige samtykke skal den [...] version af onlinegrænsefladen, **som kunden først forsøgte at få adgang til**, fortsat være let tilgængelig for denne kunde.

3. Forbuddene i stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse, hvis blokeringen **eller** begrænsningen af **kunders adgang til erhvervsaktørens onlinegrænseflade** eller omdirigeringen [...] er nødvendig for at sikre overholdelse af et retligt krav i EU-retten eller i medlemsstaternes lovgivning i overensstemmelse med EU-retten, **som erhvervsaktørens aktiviteter er underlagt**.

4. Når en erhvervsaktør blokerer for eller begrænser kundernes adgang til en onlinegrænseflade eller omdirigerer kunder til en anden version af onlinegrænsefladen i overensstemmelse med stk. [...] **3**, skal erhvervsaktøren give en klar begrundelse **til kunderne**. Denne **begrundelse** skal være affattet på det sprog, der anvendes i den onlinegrænseflade, som kunden [...] **først** havde forsøgt at få adgang til.

Artikel 4

Adgang til varer og tjenesteydelser

1. Erhvervsaktører må ikke anvende forskellige generelle betingelser for adgang til deres varer eller tjenesteydelser afhængigt af kundernes nationalitet, bopæl eller hjemsted: i de situationer, **hvor kunden forsøger:**
- a) [...] at **købe** varer **hos en erhvervsaktør**, og disse varer [...] leveres [...] **til et sted i en medlemsstat, som erhvervsaktøren tilbyder levering til i sine generelle betingelser for adgang**, eller [...] **afhentes på et sted, som er aftalt mellem erhvervsaktøren og kunden i en medlemsstat, hvor erhvervsaktøren tilbyder en sådan mulighed i sine generelle betingelser for adgang**
 - b) [...] at **modtage** andre elektronisk leverede ydelser **fra en erhvervsaktør** end dem, hvis vigtigste funktion er at give adgang til [...] **eller** mulighed for brug af ophavsretligt beskyttede værker eller andre beskyttede frembringelser **eller salg af ophavsretligt beskyttede værker eller beskyttede frembringelser i ikkefysisk form**

- c) [...] at modtage andre tjenesteydelser end elektronisk leverede ydelser [...] fra en erhvervsaktør [...] på et fysisk sted inden for den medlemsstats område, hvor erhvervsaktøren driver virksomhed [...].

1a. Forbuddet i stk. 1 forhindrer ikke, at erhvervsaktører kan tilbyde generelle betingelser for adgang, herunder salgspriser, som er forskellige fra medlemsstat til medlemsstat eller inden for en medlemsstat, og som tilbydes til kunder i et bestemt område eller til bestemte kundegrupper.

2. Forbuddet i stk. 1, litra b), gælder ikke for erhvervsaktører, der er fritaget for moms på grundlag af bestemmelserne i kapitel 1, afsnit XII, i direktiv 2006/112/EF.
3. Forbuddet i stk. 1 finder ikke anvendelse, hvis en særlig bestemmelse, der er fastsat i EU-retten eller i medlemsstaternes lovgivning i overensstemmelse med EU-retten, forhindrer erhvervsaktøren i at sælge varer eller tjenesteydelser til bestemte kunder eller til kunder i bestemte områder.

For så vidt angår salg af bøger forhindrer forbuddet i stk. 1 ikke erhvervsaktører i at anvende forskellige priser over for kunder i bestemte områder, for så vidt som de er forpligtet hertil i henhold til lovgivning i medlemsstaterne, der er i overensstemmelse med EU-retten.

Forbud mod forskelsbehandling af årsager vedrørende betaling

1. **Inden for rammerne af betalingsmidler, nemlig kreditoverførsler, direkte debiteringer eller et kortbaseret betalingsinstrument af et bestemt betalingsvaremærke og en bestemt kategori, accepterer** erhvervsaktører, **at de** af årsager, der har at gøre med kundens nationalitet, bopæl eller hjemsted, eller det sted i Unionen, hvor betalingskontoen er placeret, hvor betalingstjenesteudbyderen har sit hjemsted, eller hvor betalingsinstrumentet er udstedt, ikke må anvende forskellige betingelser **for** betalings**transaktioner** [...], **når**:

[...]
 - b) [...] **betalerens identitet eller validiteten af brugen af betalingsinstrumentet kan verificeres med** stærk kundeautentifikation [...] i henhold til direktiv (EU) 2015/2366, og
 - c) betalingstransaktionerne er i en valuta, som [...] **erhvervsaktøren** accepterer.
- 1a. Når objektive årsager berettiger det, er forbuddet i stk. 1 ikke til hinder for, at erhvervsaktøren kan tilbageholde varerne eller leveringen af tjenesteydelsen, indtil erhvervsaktøren har modtaget bekræftelse på, at betalingstransaktionen er blevet korrekt initieret.**

2. Forbuddet i stk. 1 forhindrer ikke erhvervsaktører i at kræve gebyr for brug af kortbaserede betalingsinstrumenter, for hvilke interbankgebyrerne ikke er reguleret i henhold til kapitel II i forordning (EU) nr. 2015/751, og for de betalingstjenester, som forordning (EU) nr. 260/2012 ikke finder anvendelse på, **medmindre forbuddet mod eller begrænsningen af retten til at opkræve gebyrer for brug af betalingsinstrumenter i henhold til artikel 62, stk. 5, i direktiv (EU) 2015/2366 er blevet indført i lovgivningen i den medlemsstat, som erhvervsaktørens virksomhedsdrift er underlagt**. Disse gebyrer må ikke overstige de **direkte** omkostninger, som afholdes af erhvervsaktøren i forbindelse med brugen af betalingsinstrumentet.

Artikel 6

Aftaler om passivt salg

1. **Bestemmelser i** aftaler, der pålægger erhvervsaktører **forpligtelser** i forbindelse med passivt salg **som omhandlet i forordning (EU) nr. 330/2010, som ikke er i overensstemmelse med artikel 101 i TEUF eller med forordning (EU) nr. 330/2010,** til at handle i strid med denne forordning, [...] betragtes som **ugyldige**.
2. **Forbuddene i artikel 3, 4 og 5 finder ikke anvendelse i situationer, hvor erhvervsaktørerne i henhold til en aftale er bundet til at begrænse deres passive salg, og disse begrænsninger er i overensstemmelse med artikel 101 i TEUF og med forordning (EU) nr. 330/2010.**

Artikel 7

Håndhævelse [...]

1. Hver medlemsstat udpeger et eller flere organer til at varetage ansvaret for **tilstrækkelig og effektiv** håndhævelse af denne forordning. [...]
2. Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om [...] **foranstaltninger** for overtrædelse af denne forordning og træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de gennemføres. [...] **Foranstaltningerne** skal være effektive, forholdsmæssige og have afskrækkende virkning.

Artikel 8

Bistand til forbrugerne

[...] Hver medlemsstat [...] **udpeger et eller flere organer til at varetage ansvaret** for at yde praktisk bistand til forbrugerne i tilfælde af en tvist mellem en forbruger og en erhvervsaktør i forbindelse med anvendelsen af denne forordning. [...]

[...]

Artikel 9

Revisionsklausul

1. Senest [dato: [...] **fire** år efter denne forordnings ikrafttræden] og herefter hvert femte år aflægger Kommissionen rapport om evalueringen af denne forordning for Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg. Rapporten ledsages om nødvendigt af et forslag om ændring af denne forordning i lyset af den retlige, tekniske og økonomiske udvikling.
2. I forbindelse med den første evaluering, jf. stk. 1, skal det navnlig vurderes, om forbuddet i artikel 4, stk. 1, litra b), også bør gælde for elektronisk leverede ydelser, hvis vigtigste funktion er at give adgang til og mulighed for brug af ophavsretligt beskyttede værker eller andre beskyttede frembringelser **eller salg af ophavsretligt beskyttede værker eller beskyttede frembringelser i ikkefysisk form**, forudsat at erhvervsaktøren har de nødvendige rettigheder i de relevante områder.

Artikel 10

Ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004 og direktiv 2009/22/EF

1. I bilaget til forordning (EF) nr. 2006/2004 tilføjes som punkt [nummer]: "[nr.] [Nærværende forordnings fulde titel] (EUT L XX af dd.mm.åå, s. X), kun når kunden er en forbruger som omhandlet i artikel 2, stk. 3, i forordning nr. XXXX/år."
2. I bilag I til direktiv 2009/22/EF tilføjes som punkt [nummer]: "[nummer] [Nærværende forordnings fulde titel] (EUT L XX af dd.mm.åå, s. X)."

Artikel 11

Afsluttende bestemmelser

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Den finder anvendelse fra [dato: [...] **atten** måneder efter datoen for offentliggørelsen].

[...]

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne

På Rådets vegne

Formand

Formand
